

kommende højere Myndigheds Samtykke nærmere fastsat Grænse. Denne Grænse kan ikke sættes lavere end det i Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten § 8 nævnte skattefrie Indkomstbeløb, Fradraget for Børn indbefattet.

Bestemmelserne i § 14 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 angaaende Retten til ved Betaling af Erhvervsskat at foretage Fradrag i Skatten til Opholdskommunen bliver at anvende særskilt paa Tillægsskatten i de paagældende Kommuner, men i øvrigt efter deres Indhold.

§ 9.

I København og Frederiksberg opkræves Tillægsskatten for Skatteaarene 1916—17 og 1917—18 og udskrives som en Forhøjelse af de i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, jfr. Lov Nr. 110 af 18. April 1910, paalignede kommunale Skatter samt med et 25 pCts Tillæg til den Formueskat, som i de nævnte Skatteaar udredes i disse Kommuner i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915.

Tillæget til den kommunale Ejendomsskyld i hvert af disse Skatteaar maa dog ikke overstige 1 pro mille af den afgiftspligtige Vurderingssum. Efter Kommunalbestyrelsernes Beslutning kan den i nærværende Lovs § 8 indeholdte Bestemmelse angaaende Fradragsreglerne for Ejendomsskylden bringes til Anvendelse ogsaa i København og Frederiksberg.

Tillæget til Skatten paa Aktieselskaber m. fl. (Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, Afsnit III) maa i hvert af de nævnte Skatteaar ikke overstige 1 pCt. af Selskabernes skattepligtige Indtægt.

Bestemmelserne i § 14 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 angaaende Retten til ved Betaling af Erhvervsskat at foretage Fradrag i Skatten til Opholdskommunen bliver at anvende særskilt paa Tillægsskatten i de paagældende Kommuner, men i øvrigt efter deres Indhold.

Tillæget til den personlige Kommuneskat udover Skattens Grundbeløb med 50 pCts Tillæg kan paalignes som en procentvis Forhøjelse af Skatten for de Skatteydere, hvis Indkomst ligger over en af Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministerens Samtykke nærmere fastsat Grænse.

§ 10.

Paaligningen af de i § 8 nævnte Tillægsskatter for Aarene 1915—16 og 1916—17 skal finde Sted umiddelbart efter hvert Regnskabsaars Slutning indenfor en af Indenrigsministeren fastsat Tidsfrist.

§ 11.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune i noget af Skatteaarene 1915—16 og 1916—17 — for København og Frederiksberg 1916—17 og 1917—18 — tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og der er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansatte til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udredede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

Skatteydere i Købstæder og Landkommuner, som i Regnskabsaarene 1915—